

Dr. Ódor Imre (1959–2015)

2015. április 5-én, húsvét vasárnap megdöbbentő hír érkezett Pécsre Kehidából: tragikus hirtelenséggel elhunyt dr. Ódor Imre, az MNL Baranya Megyei Levéltára igazgatója, főlevéltárosa, a történelemtudomány kandidátusa.

Dr. Ódor Imre 1959. április 27-én született Zalaszentgróton. Gyermekkorát és ifjúságát Zala vármegye középkori nemesi közgyűléseinek székhelyén, a reformkorban a haza bölcsének, Deák Ferencnek lakóhelyén, Kehidán (ma Kehidakustány) töltötte. Középiskolai tanulmányait a zalaegerszegi Ságvári Endre Gimnáziumban végezte (1973–1977). Ezt követően a Szombathelyi Tanárképző Főiskola történelem-népművelés szakára nyert felvételt.

Ódor Imre a főiskola egyik legkiválóbb hallgatója volt, dolgozataival több történelem OTDK-díjat is nyert. Szombathelyen 1982-ben szerezte meg diplomáját.

1983-ban a Baranya Megyei Levéltár munkatársa lett, ahol előbb segédlevéltárosként tevékenykedett (1983–1987), majd levéltáros és igazgatóhelyettes lett (1987–1993). Szakmai előmenetelét az ELTE BTK levéltár kiegészítő szak elvégzésével segítette elő (1984–1987). Karrierje 1993-ban fordulóponthoz érkezett, megszerezte a történelemtudomány kandidátusa címet, megkapta a főlevéltárosi szakmai besorolást, és dr. Szita László levéltárigazgató nyugdíjba vonulása után dr. Ódor Imre lett a Baranya Megyei Levéltár igazgatója, mely tisztséget haláláig látta el.

Levéltáros-történész kutatásai a Baranya vármegyei és dél-dunántúli nemesség 18–19. századi történetére irányultak. Fő kutatási területe a nemesi felkelések (insurrekciók) voltak, különös tekintettel az 1809-es utolsó nemesi felkelés, és az ehhez kapcsolódó győri csata történetére. Első tudományos publikációit és ismeretterjesztő cikkeit is e témakörből, valamint a Baranya megyei nemesi összeírásokról, a kurialista és armális nemesekről, illetve a szabadszentkirályi kisnemesek történetéről írta.

Később külföldi tanulmányutakra elnyert ösztöndíjakkal kutatott többek között Bécsben (Collegium Hungaricum ösztöndíj 1994; Klebelsberg-ösztöndíj 2003; Alsó-Ausztriai Tartomány kutatói ösztöndíj 2006), a belgiumi Leuvenben (a Leuveni Katolikus Egyetem ösztöndíja 1995), valamint két alkalommal Horvátországban (Zágráb, Horvát Állami Levéltár 1999 és Eszéki Állami Levéltár 2000). Munkássága során számos periodikát szerkesztett, mint a *Baranya. Történelmi és Honismereti folyóirat* (1988–1992); *Baranya. Történelmi Közlemények* (1992–1999); *Tanulmányok és források Baranya Megye Történetéből* (1995–2006); *Baranyai Történelmi Közlemények* (2006–), és a *Baranya Megyei Levéltár segédletei* (2001–) sorozatok. Nevéhez köthető még számos önálló kötet, kiadvány szerkesztése is, mint a *Tanulmányok Mohács történetéből* (1993); *Baranya Megye Évszázadai 1000–1918* (1996); *Mágnások, birtokosok, címerlevelek* (társszerkesztővel, 1997); *Köblény évszázadai* (2001), illetve a *Pécs-Baranyai Történelmi Arcképcsarnok* (CD-ROM, 2003).

Két önálló kötete jelent meg: *Baranya megye jelképei* (Pécs, 1991) és *Bikal (Száz magyar falu könyvesháza)* (2002), továbbá közel száz tanulmánya, publikációja látott napvilágot különböző hazai és külföldi könyvekben, kiadványokban. Több szerkesztett kötete is országos szakmai sikert aratott, így például a Baranyai Történelmi Közlemények első köteteként 2006-ban kiadott *Gróf Batthyány Kázmér (1807–1854) emlékezete* (társszerkesztő: Rozs András) című könyve. A 2010-ben megjelent Pécs Lexikonnak előbb főszerkesztője, majd egyik szakszerkesztője volt, és közel 50 szócikket írt a kötetekbe. Utolsó szerkesztői munkája a *Rangos familiák – jeles személyek a 18–20. századi Dél-Dunántúlon* (társszerkesztő: Kult László, 2014) című kötet volt. Baranya vármegye címer-pecsétjének, a baranyai nemesség

történetének kiváló szakértőjeként számos országos és nemzetközi konferencia meghívott előadója, a levéltári szakmában országos szakfelügyelő, a levéltáros egyesület tisztségviselője volt több éven át. Jó kapcsolatokat ápolt az eszéki levéltárral, annak igazgatójával, Stjepan Sršannal. Oktatott a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának történelem tanszékén, fontosnak tartotta az egyetem és a levéltár kapcsolatainak ápolását, levéltári szakelőadásokat szervezett a PTE bölcsész- és joghallgatóinak. Több országos konferencia szervezője és résztvevője volt, a levéltáros és történész szakma elismert szaktekintélye.

Ódor Imre széles körű történészi és levéltári munkája mellett fontosnak tartotta a Pécs városi és Baranya megyei kultúra támogatását, számos alkalommal tartott beszédet nemzeti ünnepeinken, jeles eseményekről történő megemlékezéseken. A Szent György Lovagrend Baranya Megyei Priorátusának lovagja, a Magyar Történelmi Társulat, a Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság, a Hajnal István Kör Társadalomtörténeti Egyesület, a Pécs Története Alapítvány Kuratóriuma, valamint az MTA PAB Történettudományi, Filozófiai és Néprajztudományi Szakbizottságának tagja volt. 1990 és 1999 között a Magyar Levéltárosok Egyesületének alelnökeként, 2002-től 2005-ig az NKA Levéltári Szakmai Kollégium tagjaként tevékenykedett. Nyitottságával, közvetlenségével elismertséget és jó értelemben vett népszerűséget vívott ki magának mind az országos levéltári szakmai közösség, mind Pécs város társadalmi, kulturális életének szereplői között.

Hiányával nagy űrt hagyva, emlékét hűséggel megőrzi kollégái, barátai, ismerősei, valamint családja: édesanyja, húga, gyermekei, unokái, élete párja.

Ódor Imrét április 17-én 13 órától Kehidakustányban római katolikus gyászmise keretében búcsúztatják, 14 órakor pedig a helyi temetőben kísérik végső útjára.

Emlékét és szellemiségét megőrizve,

az MNL Baranya Megyei Levéltára munkatársai